

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 336/2557

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายภานุพงศ์หรือใหญ่ จรัสพงศ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 22, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา 72 ทวิ, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 22 วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับโทษจำคุกจำเลยว่าให้เริ่มนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยมีข้อยกเว้นในกรณีที่ศาลจะมีคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น ซึ่งการที่ศาลมีคำพิพากษาให้นับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกับโทษในคดีอาญาอื่น ย่อมมีความหมายว่าคำพิพากษาได้กล่าวถึงเวลาเริ่มการบังคับโทษจำคุกไว้เป็นอย่างอื่น โดยไม่ให้เริ่มนับแต่วันมีคำพิพากษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดข้างต้นดังกล่าว การเริ่มนับโทษจำคุกจำเลยจึงต้องเริ่มนับโทษจำคุกเมื่อจำเลยได้รับโทษจำคุกในคดีอาญาอื่นครบถ้วนแล้ว หากนำวันที่จำเลยถูกคุมขังระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกามาหักจากโทษจำคุกของจำเลยอีก ย่อมเป็นการหักวันถูกคุมขังซ้อนกันกับวันถูกคุมขังในคดีอาญาดังกล่าวอันเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก 33 ปี 4 เดือน ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมืองหมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 72 ทวิวรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี รวมจำคุก 35 ปี 4 เดือน นับโทษจำคุกของจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1127/2550 และ 2474/2550 และจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 3233/2551 ของศาลชั้นต้น จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก 13 ปี 4 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควรตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 15 ปี 4 เดือนนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยยื่นฎีกา ต่อมาวันที่ 6 ตุลาคม 2554 จำเลยยื่นคำร้องขอถอนฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยถอนฎีกา จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความของศาลฎีกา ให้ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดนับแต่วันยื่นคำร้อง ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด โดยหักวันต้องขังให้จำเลย 245 วัน วันที่ 11 ธันวาคม 2555 จำเลยยื่นคำร้องว่า ศาลชั้นต้นหักวันต้องขังให้จำเลยคลาดเคลื่อน โดยไม่ได้หักวันต้องขังในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2552 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2554 ซึ่งเป็นวันที่คดีถึงที่สุด หากนับวันถูกต้องขังตามกฎหมาย

แล้ว จำเลยจะได้รับการหักวันต้องชังรวมทั้งสิ้น 1,205 วัน ขอให้ออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดใหม่ โดยแก้ไขวันที่จำเลยต้องชังให้ถูกต้องด้วย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดีนี้จำเลยไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยถูกคุมขังมาตลอด การหักวันต้องชังน่าจะหักจากคดีอื่น การหักวันต้องชังจึงถูกต้องและเป็นคุณแก่จำเลยแล้ว ไม่มีเหตุให้แก้ไขวันต้องชังใหม่ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยที่ว่า ศาลชั้นต้นหักวันถูกคุมขังให้จำเลยชอบหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า คำพิพากษาศาลล่างทั้งสองไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าไม่ให้หักวันถูกคุมขังให้จำเลยอีก จึงต้องหักวันถูกคุมขังให้จำเลยระหว่างอุทธรณ์และฎีการวม 1,328 วัน ด้วยนั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 22 วรรคแรก ที่บัญญัติว่า "โทษจำคุกให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น" เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับโทษจำคุกจำเลยว่าให้เริ่มนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยมีข้อยกเว้นในกรณีที่ศาลจะมีคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น ซึ่งการที่ศาลมีคำพิพากษาให้นับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกับโทษในคดีอาญาอื่น ย่อมมีความหมายว่าคำพิพากษาได้กล่าวถึงเวลาเริ่มการบังคับโทษจำคุกไว้เป็นอย่างอื่น โดยไม่ให้เริ่มนับแต่วันมีคำพิพากษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดข้างต้นดังนั้น การเริ่มนับโทษจำคุกจำเลยคดีนี้จึงต้องเริ่มนับโทษจำคุกเมื่อจำเลยได้รับโทษจำคุกตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1127/2550, 2474/2550 และ 3233/2551 ของศาลชั้นต้นครบถ้วนแล้ว หากนำวันที่จำเลยถูกคุมขังระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกามาหักจากโทษจำคุกของจำเลยอีก ย่อมเป็นการหักวันถูกคุมขังซ้อนกันกับวันถูกคุมขังในคดีอาญาดังกล่าวอันเป็นการไม่ชอบ ที่ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดโดยหักวันถูกคุมขังให้จำเลย 245 วันชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

อดิศักดิ์ ปตรวลี · อนันต์ วงษ์ประภารัตน์ · ทวีศักดิ์ ทองภักดี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/336/2557>